

Baden-Württemberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Staan de artikelen 49 en 50 EG-Verdrag eraan in de weg dat een lidstaat die zijn ziektekostenverzekeringstelsel volgens het beginsel van verstrekkingen in natura heeft ingericht en de ambulante geneeskundige zorg laat verstrekken door erkende artsen, een vergoeding van de kosten bij een beroep op niet-erkende artsen — ook bij een behandeling in een andere lidstaat — alleen toestaat wanneer een volgens de algemeen erkende stand van de geneeskunde passende behandeling binnen het stelsel van verstrekkingen in natura niet mogelijk is?
2. Indien dit als een ontoelaatbare belemmering van het vrij verrichten van diensten wordt beschouwd, staan genoemde bepalingen van het EG-Verdrag dan toe dat het Duitse recht — behalve in noodgevallen — een vergoeding van de kosten van elders verkregen medische prestaties afhankelijk maakt van het feit dat vooraf een beslissing van het ziekenfonds over de gerechtvaardigheid van de niet-contractuele behandeling werd verkregen?

Verzoek van het Bundesfinanzhof van 6 november 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Finanzamt Herne-West en Savvas Akritidis

(Zaak C-462/02)

(2003/C 70/04)

Het Bundesfinanzhof heeft bij beschikking van 6 november 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 23 december 2002, in het geding tussen Finanzamt Herne-West en Savvas Akritidis, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Verbiedt artikel 13, B, sub f, van richtlijn 77/388/EEG ⁽¹⁾ een lidstaat reeds dan de organisatie van een kaartspel aan BTW te onderwerpen wanneer de organisatie van een kaartspel door een erkende openbare speelbank is vrijgesteld, of moet bovendien vaststaan dat de buiten speelbanken georganiseerde kaartspelen op essentiële punten, zoals bijvoorbeeld de maximuminzet of maximumwinst, vergelijkbaar zijn met kaartspelen in speelbanken?

2. Kan een organisator zich op de belastingvrijstelling uit hoofde van artikel 13, B, sub f, van richtlijn 77/388/EEG beroepen?

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.06.1977, blz. 1.

Verzoek van Verwaltungsgericht Stuttgart van 19 december 2002 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Inan Cetinkaya en Land Baden-Württemberg

(Zaak C-467/02)

(2003/C 70/05)

Het Verwaltungsgericht Stuttgart heeft bij beschikking van 19 december 2002, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 december 2002, in het geding tussen Inan Cetinkaya en Land Baden-Württemberg, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Valt het in de Bondsrepubliek geboren kind van een tot de legale arbeidsmarkt behorende Turkse werknemer onder de werkingsfeer van artikel 7, eerste zin, ARB 1/80, wanneer zijn verblijf sinds zijn geboorte — in elk geval tot het bereiken van de meerderjarigheid — (vooralsnog) slechts wordt toegestaan om de eenheid van het gezin in stand te houden, of, ingeval van een vrijstelling van vergunning, om deze reden niet wordt beëindigd?
2. Kan het in artikel 7, eerste zin, tweede streepje, ARB 1/80 bedoelde recht van gezinsleden op vrije toegang tot de arbeidsmarkt en verblijf slechts overeenkomstig artikel 14 ARB 1/80 worden beperkt?
3. Impliceert een veroordeling tot een jeugdstraf van drie jaar dat de arbeidsmarkt definitief wordt verlaten en derhalve dat de rechten van artikel 7, eerste zin, tweede streepje, ARB 1/80 tenietgaan, ook wanneer enerzijds concreet de mogelijkheid bestaat dat slechts een deel van de straf moet worden uitgezeten, doch anderzijds na de voorlopige invrijheidstelling een ontwenningsskuur moet worden gevolgd en de betrokkene tijdens deze periode niet ter beschikking van de arbeidsmarkt is?
4. Vormt het verlies van een baan, resp. de onmogelijkheid om in geval van werkloosheid werk te zoeken, die het gevolg is van de veroordeling tot een (onvoorwaardelijke) vrijheidsstraf, eo ipso vrijwillige werkloosheid in de zin van artikel 6, lid 2, tweede zin, ARB 1/80, waardoor het verlies van de rechten van artikel 6, lid 1, en 7, eerste zin, ARB 1/80 niet wordt verhinderd?

5. Is dit eveneens zo wanneer kan worden gerekend op een invrijheidstelling binnen een afzienbare en redelijke termijn, doch daaraanvolgend een ontwenningsskuur moet worden gevolgd en pas na het behalen van een hoger diploma werk kan worden aangenomen?
6. Moet artikel 14 ARB 1/80 aldus worden uitgelegd dat in een gerechtelijke procedure rekening moet worden gehouden met een sinds de laatste administratieve beslissing ten gunste van de betrokkene ingetreden wijziging waardoor een beroep op een beperking in de zin van artikel 14 ARB 1/80 ontoelaatbaar wordt?

Hogere voorziening, op 7 januari 2003 ingesteld door Matratzen Concord GmbH, voorheen Matratzen Concord AG, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 23 oktober 2002 in zaak T-6/01, Matratzen Concord GmbH, voorheen Matratzen Concord AG, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

(Zaak C-3/03 P)

(2003/C 70/06)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 7 januari 2003 hogere voorziening ingesteld door Matratzen Concord GmbH, vertegenwoordigd door W.-W. Wodrich, Rechtsanwält, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, bijgestaan door Zenz, Helber, Hosbach & Partner, Patentanwälte, Huyssenallee 58-64, D-45128 Essen, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Vierde kamer) van 23 oktober 2002 in zaak T-6/01, Matratzen Concord GmbH, voorheen Matratzen Concord AG, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2002 in zaak T-6/01 te vernietigen⁽¹⁾;
- de oppositie van de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van 21 april 1998 (BHIM — zaaknr. B 32 500) af te wijzen;
- het BHIM en de andere partij in de procedure voor de kamer van beroep te verwijzen in de kosten van de procedure voor de oppositieafdeling en voor de kamer van beroep van het BHIM, alsmede in de kosten van de procedure voor het Gerecht en van deze hogere voorziening.

Middelen en voornaamste argumenten

- Schending van artikel 8, lid 1, sub b, van verordening nr. 40/94: het aangevraagde merk „MATRATZEN markt CONCORD”, bestaande uit een beeldelement en drie woorden, en het oppositiemerik „Matratzen” stemmen niet overeen, maar zijn volledig verschillend. Het Gerecht heeft zijn beoordeling niet gebaseerd op de door de merken opgeroepen totaalindruk en is dus voorbijgegaan aan het grondbeginsel van het arrest van het Hof van Justitie in de zaak C-251/95 (Sabel). De vaststelling, dat alleen het woord „MATRATZEN” een stempel drukt op het aangevraagde merk, is in strijd met de beginselen van de logica en de ervaringsregels.
- Schending van het beginsel van het vrije verkeer van goederen (art. 28 en 30 EG): de op het oudere merk gebaseerde oppositie maakt misbruik van een formele rechtspositie uit. Dit werd door het Gerecht onvoldoende in aanmerking genomen.

⁽¹⁾ PB 2003, C 19.

Hogere voorziening, op 13 januari 2003 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 25 oktober 2002 in zaak T-5/02, Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-12/03 P)

(2003/C 70/07)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 13 januari 2003 hogere voorziening ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Petite, A. Whelan en P. Hellström als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer) van 25 oktober 2002 in zaak T-5/02⁽¹⁾, Tetra Laval BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

- het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 25 oktober 2002 in zaak T-5/02, Tetra Laval BV tegen Commissie, te vernietigen;
- Tetra Laval BV te verwijzen in de kosten van de Commissie.